

Metselaars uit Oost-Europese EU-lidstaten kunnen nog niet onbelemmerd in West-Europa komen werken.

Rood Europa van schaamte en angst

Zelfs metselaars of schrijnwerkers komen (voorlopig) niet voor op de lijst met knelpuntberoepen waarvoor bedrijven vanaf 1 juni bij uitzondering werknemers mogen rekruteren in Oost-Europa. Enkel met het bevrijden van de arbeidsrelaties en het realiseren van vrij verkeer van werknemers in heel Europa kan er een sociaal Europa komen waarin iedereen vrij diensten, goederen en arbeid mag aanbieden om zijn eigen levenssituatie te verbeteren, stelt PHILIPPE DE BACKER. Waar wachten de liberale ministers op om dit te realiseren'

Op 1 mei 2004 traden tien nieuwe landen toe tot de Europese Unie. Een grote stap voor het project Europa en zijn burgers. Die uitbreiding heeft een grote inspanning gevraagd van het bestaande Europa, maar ook van de nieuwe lidstaten. Er hebben talrijke noodzakelijke economische en institutionele hervormingen plaatsgevonden in de nieuw toetreden landen die ook een inspanningen hebben gevergd van hun onderdanen.

Naast alle rechten en plichten verbonden aan Europees lidmaatschap werd ook het vrij verkeer van personen van kracht voor die nieuwe Europese burgers. Maar verschillende Europese landen, waaronder België, besloten hun arbeidsmarkt gesloten te houden voor werknemers uit Oost-Europa door een strikt beleid van arbeidskaarten en arbeidsvergunningen. Daarvoor werd toestemming gegeven door de Europese beleidsmakers en dat voor een periode van maximaal vijf jaar. Vanaf 2009 moet elke Europese lidstaat dus alle beperkingen opheffen. België heeft al twee jaar de tijd gehad om zijn arbeidsmarkt voor te bereiden op de nieuwe Europese situatie en krijgt daarvoor nog maximaal drie jaar.

De recente beslissing van de regering om de arbeidsmarkt niet open te stellen op 1 mei 2006 voor werknemers van de nieuw toegetreden landen, is voor elke liberaal dan ook een slag in het gezicht. De zoveelste slag. Want na de amendering, en de facto uitholling, van de Europese dienstenrichtlijn en de verloren veldslag over de havenrichtlijn laat het Europese project alweer de zwaksten in de kou staan. Nationalistische en protectionistische maatregelen ondergraven wederom het vrije, open en welvarende Europa van morgen.

Tweederangs

Voorals de verzamelde conservatieve linkse krachten, met sp.a en PS op kop, hebben de weg van de internationale solidariteit achter zich gelaten. Zij zitten nu samen met het Vlaams Belang in dezelfde hoek. Het is duidelijk dat de nieuwe Europese landen door die partijen behandeld worden als tweederangsburgers. Sp.a, PS en Vlaams Belang ontnemen Europese burgers bijna elke mogelijkheid zich te verbeteren door op zoek te gaan naar werk of door het aanbieden van diensten in verschillende Europese lidstaten.

Nochtans liegen de cijfers en de analyses niet. Zowel de Europese commissie, de werkgevers, als het centrum van gelijkheid van kansen en racismebestrijding zijn voorvechters voor het zo snel mogelijk openstellen van de grenzen voor werknemers uit Oost-Europa. Landen als Groot-Brittannië, Ierland en Zweden hebben dat begrepen en behandelen de werknemers uit die landen nu al zoals ingezetenen uit andere EU-landen. Daar geldt gewoon het vrij verkeer van werknemers. Dat legt bijvoorbeeld de Britse economie geen windeieren: men heeft er berekend dat die Oost-Europese werknemers de economie elk jaar 750 miljoen euro opbrengt.

Wanneer het voor Belgische werkgevers aantrekkelijker wordt om die mensen gewoon legaal in dienst te nemen, valt bovendien de noodzaak om allerlei kunstmatige en semi-criminele constructies te bedenken weg. Vanaf 2000 had Europa ook een overschot op de handelsbalans met Oost-Europese landen van ongeveer 17 miljard euro. Economische relaties met Oost-Europese landen zijn dus een duidelijke boost van onze eigen economie. Economen hebben berekend dat de instroom van 900.000 nieuwe arbeidskrachten tot 2050 het inkomen van de huidige Belgische bevolking met 104 tot 560 miljoen euro of 0,03 tot 0,2 procent doet stijgen. Hoe groter de flexibiliteit van de arbeidsmarkt, hoe groter de groei van het nationaal inkomen. Het openstellen van de grenzen voor diensten en werknemers en de flexibilisering van de arbeidsmarkt is dan ook voor iedereen een win-winsituatie.

Pyrrusoverwinning

De uitbreiding van de lijst van knelpuntberoepen en verkorten van de procedure om Oost-Europese werknemers in dienst te nemen in die knelpuntberoepen is opnieuw een pyrrusoverwinning voor liberalen. De argumentatie van socialisten is dat onze arbeidsmarkt niet klaar is voor een volledige openstelling. Maar België heeft reeds twee jaar de tijd gehad zich voor te bereiden en dat met socialistische ministers van arbeid aan

het roer. Zij hebben dus blijkbaar hun job niet gedaan. Zijn zij dan onwetend, onbekwaam of gewoon van slechte wil'

Als liberalen moeten wij niet enkel kijken naar de nationale belangen of angstgevoelens, maar blijven vechten voor het bevrijden van de arbeidsrelaties en het vrij verkeer van werknemers in heel Europa. Iedereen, zowel de Belgische als de Oost-Europese werknemer, de werkgever en de economie wordt er beter van.

De auteur is kernlid van de liberale denktank Liberales.

10/03/2006 - Copyright © De TIJD